

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/218/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115211598
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Podmajerská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1115211598.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a členov senátu JUDr. Mariany Harvancovej a Mgr. Adely Unčovskej, právnej veci žalobcu: W. H. W., A.. XX.X.XXXX, W. S.O. XXX/X, XXX XX W., Č. H., zastúpeného: JUDr. Kristína Mitrová Polková, advokátka, AK - Na Priekope č. 17/13, Žilina, adresa na doručovanie: P.O.BOX D 37, Žilina, proti žalovanej: Slovenská republika - Ministerstvo vnútra SR, Pribinova 2, 812 72 Bratislava, o vydanie veci, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 21.3.2017, č.k. 9C/128/2015-52, jednomyselne takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa m e n í tak, že žaloba sa z a m i e t a.

Žalovanej sa proti žalobcovi p r i z n á v a nárok na plnú náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. V napadnutom rozhodnutí súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť vydať žalobcovi osobné motorové vozidlo U. R. Q. X,X, H.. N.. XBX XXXX, H. Q. XXXX, Q. O. X., do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 21 ods.1,9 zákona č. 171/1993 Z.z. o policajnom zbore v znení účinnom v čase zaistenia veci (ďalej „zákon č. 171/1993 Z.z.“), § 126 ods.1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej „Občiansky zákonník,“) a vecne tým, že v danej veci sa žalobca proti žalovanej domáhal vydania rozhodnutia dôvodiac tým, že motorové vozidlo nadobudol na základe Kúpnej zmluvy zo dňa 12.12.2012, toto bolo dňa 15.12.2012 o 20,00 hod. pracovníkmi Okresného riaditeľstva v Malackách zadržané z dôvodu, že malo byť ukradnuté v S. a žalobcovi bolo vydané "Potvrdenie o zaistení veci", umožňujúce vec identifikovať. Dňa 23.1.2013 žalobca osobne prevzal písomnosť "Odporúčanie na uplatnenie vlastníckeho práva" zo dňa 22.1.2013 v ktorom mu bolo oznámené, že v lehote 60 dní odo dňa doručenia tejto písomnosti si môže uplatniť vlastnícke právo k zaistenému motorovému vozidlu na príslušnom súde vzhľadom k tomu, že vznikli pochybnosti, že zaistené motorové vozidlo nepatrí osobe, ktorej bolo zaistené (teda žalobcovi). Súd prvej inštancie po vykonaní dokazovania zistil, že dňa 15.12.2012 bolo odborom kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Malackách zaistené podľa ustanovenia § 21 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov osobné motorové vozidlo značky U., I., L., XXX, farby šedá metalíza, B.: XBXXXXX, Q.: X. z dôvodu zistenia počas kontroly, že vozidlo je v pátraní, toto bolo dňa 29.9.2012 nahlásené ako ukradnuté v S., pričom v Českej republike malo byť prihlásené už 24.9.2012. Zaistené vozidlo bolo podrobené v Kriminalistickom a expertíznom ústave Policajného zboru metalografickému skúmaniu, pričom bolo zistené, že VIN číslo vozidla nevykazuje znaky pozmenenia. Nakoľko vznikli pochybnosti o tom, či zaistené vozidlo patrí osobe, ktorej bolo zaistené (žalobcovi) alebo osobe, ktorá nahlásila krádež, nebolo možné postupovať podľa § 21 ods. 2 zákona č. 171/1993 Z. z., t. j.

nebolo možné zaistenú vec vydať inému štátu, ktorého polícia pátra po zaistenej veci, ale bolo potrebné postupovať podľa § 21 ods. 9 zákona č. 171/1993 Z. z. a zaistené vozidlo bolo dané do úschovy. Na základe uvedeného bolo W. H. W.E. ako aj I. C., bytom Q. X. P. X/XX, XXXXX W., S., doručené písomné oznámenie, v ktorom bolo obom odporučené, aby si uplatnili vlastnícke právo na zaistené vozidlo na príslušnom súde. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Malacky dňa 21.3.2013 domáhal proti Okresnému riaditeľstvu PZ v Malackách vydania rozhodnutia, ktorým by bola žalovanému uložená povinnosť vydať mu predmetné osobné motorové vozidlo. Okresný súd v Malackách uznesením zo dňa 7.11.2013, č. k. 5 C 96/2013-23 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 31.3.2014, č. k. 8 Co 134/2014-32 konanie zastavil z dôvodu, že Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Malackách nemá právnu subjektivitu.

3. Súd prvej inštancie ďalej v rozhodnutí ako nedôvodné posúdil námietky žalovanej týkajúce pasívnej legitímácie žalovanej, ktorá v konaní namietala, že v prípadoch určenia vlastníckeho práva k zaistenému vozidlu nie je pasívne vecne legitimovaným subjektom ani Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky ako samostatná právnická osoba, ani Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave a ani Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Malackách, nakoľko nikto z vyššie uvedených si neuplatňuje vlastnícke právo a podľa jej názoru by mal súd žalobu zamietnuť aj z dôvodu, že s poukazom na ust. § 7 ods.1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej „O.s.p.“) nie je príslušný v danej právnej veci konať. Podľa názoru žalovanej ak by súd na základe takejto vydávacej žaloby nariadil vyšetrovateľovi motorové vozidlo vydať, nepriamo by tak negoval rozhodnutie orgánu činného v trestnom konaní, ktoré bolo vydané v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku, na čo však súd v občianskom súdnom konaní nemá oprávnenie. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáha vydania vozidla, ktoré zadržiava Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Malackách. Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave a ani Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Malackách nemá samostatnú právnu subjektivitu, žalobca preto správne označil žalovaného: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo vnútra SR. Za nedôvodnú posúdil i námietku, že súd nie je oprávnený v danej veci konať, keď podľa jeho názoru právomoc súdu je daná ustanovením čl.1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej „C.s.p.“) v zmysle ktorého spory vyplývajúce z ohrozenia alebo porušenia subjektívnych práv prejednáva a rozhoduje nezávislý a nestranný súd, ak taká právomoc nie je zákonom zverená inému orgánu.

4. Keďže v danom konaní sa žalobca domáha voči žalovanej vydania veci v zmysle § 137 písm. a/ C.s.p. , súd prvej inštancie ako prejudiciálnu otázku riešil otázku vlastníckeho práva k predmetnému motorovému vozidlu. Z kúpnej zmluvy uzavretej medzi žalobcom a P. M. dňa 12.12.2012 podľa § 409a a nasl. Obchodného zákonníka zistil, že žalobca nadobudol za kúpnu cenu 800 000,- Kč osobné motorové vozidlo U. R. Q. X,X, H.. N.: XBXXXXX, Q.: X., farba: ŠB.-P., S.: J. XXXXXX. Výsluchom svedka P. M. mal súd prvej inštancie preukázané, že P. M. nadobudol vlastnícke právo k predmetnému motorovému vozidlu na základe Kúpnej zmluvy z 20.9.2012 , vozidlo kúpil od nemeckého občana, vozidlo malo technický preukaz v nemeckom jazyku, prešlo technickou kontrolou v Českej republike a bol mu vydaný technický preukaz a české značky. Svedok tiež uviedol, že s vozidlom nikdy nebol v Taliansku, ani vozidlo nikomu nepožičiaval. Zo Znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru odbor kriminalistickej identifikácie zo dňa 10.1.2013 súd prvej inštancie zistil, že číslo karosérie ani číslo motora predmetného vozidla nevykazovalo znaky pozmeňovania.

5. V odôvodnení rozhodnutia s poukazom na § 21 ods.1,9 zákona č. 171/1993 Z.z. o policajnom zbore súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že pochybnosti o práve k veci nastávajú spravidla vtedy, keď právo k zaistenej veci uplatňuje ďalšia osoba, prípadne viac osôb. Keďže policajný orgán pochybnosti o práve neodstraňuje samostatným dokazovaním zameraným len na túto otázku - takáto právomoc mu nepatri (viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. novembra 2003, sp. zn. 4 Cdo 60/03), ak nastanú pochybnosti o práve k veci, je treba vec uložiť do úschovy a tým zabrániť, aby sa s vecou až do objasnenia práva k nej disponovalo. Pochybnosti o práve k veci v zmysle § 21 ods. 9 zákona č. 171/1993 Z. z. nastávajú spravidla vtedy, keď právo k zaistenej veci uplatňuje ďalšia osoba, prípadne viac osôb. Podľa názoru súdu prvej inštancie však takéto pochybnosti nemôžu vyvolať ničím nepodložené, nepreukázané tvrdenia ďalšej osoby uplatňujúcej si právo k zaistenej veci, ako je tomu v danom prípade. Je síce pravdou, že príslušným policajným orgánom bolo dňa 13.12.2012 predmetné motorové vozidlo zaistené z dôvodu jeho zaradenia do medzinárodného pátrania ako odcudzené v S., avšak počas zaistenia tohto vozidla, ktoré v zmysle § 21 ods. zákona č. 171/1993 Z. z. mohlo trvať najviac 90 dní, nebolo preukázané, že by vozidlo súviselo so spáchaním trestného činu, talianska spoločnosť,

ani príslušné orgány nepredložili žiadny relevantný doklad preukazujúci vlastnícke právo k tomuto vozidlu osoby, odlišnej od žalobcu. Keďže žalobca v danom prípade preukázal svoje vlastnícke právo k motorovému vozidlu, ktoré bolo dňa 15.12.2012 pracovníkmi Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Malackách zaistené v zmysle § 21 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. a spoločnosť Y. X. I. C. XXXX/X H. XXXXX-W., a ani príslušné orgány nepredložili žiadny relevantný doklad preukazujúci vlastnícke právo k tomuto vozidlu osoby, odlišnej od žalobcu, súd prvej inštancie žalobe vyhovel a zaviazal žalovanú stranu povinnosťou vydať zaistené motorové vozidlo žalobcovi.

6. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods.1,2 C.s.p. s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

7. Proti rozhodnutiu podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná navrhujúc, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a žalobu zamietol. V odvolaní poukázala na nezákonnosť napadnutého rozhodnutia, keď v priebehu konania tvrdila, že príslušné policajné orgány postupovali v predmetnej veci v súlade s § 21 ods.9 zákona č. 171/1993 Z.z. a vec mala byť riešená určovacou žalobou, v ktorej žiadny policajný útvar, resp. Ministerstvo vnútra SR nemohli mať postavenie účastníka takéhoto konania. Na vydanie predmetného vozidla si uplatnili právo dva subjekty, a to žalobca ako aj taliansky subjekt. Ak by súd určil vlastníka motorového vozidla, orgány Policajného zboru by následne po doručení takéhoto právoplatného rozsudku určenému vlastníkovi motorové vozidlo vydali. Súd prvej inštancie sa dostatočne nevysporiadal s podstatnou skutočnosťou, že predmetné vozidlo bolo v Českej republike prihlásené do evidencie už dňa 24.9.2012, pritom bolo v S. republike nahlásené ako kradnuté dňa 29.9.2012, t.j. 5 dní po jeho zaevidovaní v Českej republike. Táto skutočnosť výrazne indikuje, že sa jedná o podvodné konanie (poisťovací podvod a pod.), čo potvrdzuje aj skutočnosť, že osoba, ktorá ako majiteľka vozidla krádež nahlásila, mala v priebehu rokov 2008 - 2013 nahlásiť krádež ďalších štyroch luxusných motorových vozidiel zn. W. XXX, U. X. S., Q. Q. XX Y. X..

8. Žalobca v písomnom vyjadrení sa k odvolaniu uviedol, že odvolanie neobsahuje všetky esenciálne náležitosti, ktoré vyžaduje § 363 C.s.p., keď v ňom odvolateľ neuviedol a ani neoznačil žiadny konkrétny odvolací dôvod podľa § 365 C.s.p.. Podané odvolanie má skôr charakter abstraktnej polemiky vlastnou úvahou žalovanej s odôvodnením rozhodnutia súdu a neobsahuje označenie určitých tvrdení a návrhov, či navrhovaných novôt. Žalovanou uvádzané skutočnosti síce majú základ vo vykonanom dokazovaní, avšak súd prvej inštancie pri tomto dokazovaní zistil (na rozdiel od žalovanej), že právo na neoprávnené zadržované vozidlo si v riadnej lehote neuplatnil nikto, okrem žalobcu. V druhom odseku odvolania síce odvolateľka uvádza konkrétne skutočnosti, avšak tieto okolnosti v pôvodnom konaní ani netvrdila, ani nenavrhol ako prostriedky procesnej obrany, aj keď tak urobiť mohla. Podľa názoru žalobcu je v zmysle § 366 C.s.p. na uplatnenie týchto prostriedkov procesnej obrany neskoro. S poukazom na uvedené navrhol, aby odvolací súd odvolanie podľa § 386 písm. d/ C.s.p. odmietol, prípadne aby rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

9. Žalovaná v následnom písomnom podaní z 11.10.2017 konštatovala, že z podaného odvolania je zrejme, že podala odvolanie podľa § 365 ods.1 písm. h/ C.s.p., t.j. že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a je z neho zrejme i to, že odvolaním bolo rozhodnutie napadnuté v oboch jeho častiach (v merite veci a v časti trov konania). Poukázala jednak na obsah podaného odvolania a vyjadrenia doručeného na Okresný súd Bratislava I dňa 12.5.2017 a ďalej uviedla, že na vydanie predmetného vozidla si uplatnili právo dva subjekty - žalobca a taliansky subjekt. Odvolanie má všetky náležitosti v zmysle § 363 C.s.p. a preto nemôže ísť o vady odvolania, pre ktoré nemožno v odvolacom konaní pokračovať.

10. Žalobca v písomnom podaní zo dňa 13.2.2018 zotrval na názore, že odvolací súd by mal odvolanie podľa § 386 písm. d/ C.s.p. odmietnuť, poprípade rozhodnutie potvrdiť.

11. Žalovaná v písomnom podaní zo dňa 22.11.2018 poukázala na to, že súd mal zo zákona povinnosť skúmať procesné podmienky konania, a to aj bez námietky účastníka konania (§ 470 ods.1, § 161 ods.1,2,3 C.s.p.). Žalobca v žalobe a aj v následných podaniach jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom označil žalovanú ako Slovenská republika, Ministerstvo vnútra SR, Pribinova 18, Bratislava. Iba žalobca je oprávnený uviesť subjekt od ktorého sa môže domáhať svojho nároku, súd je povinný jeho voľbu akceptovať a následne len skúmať, či žalovaný, ktorý je v žalobe označený, má alebo

nemá byť zaviazaný na plnenie, ktorého sa žalobca domáha . Poukazujúc na § 135 ods.1,2 C.s.p., § 79 ods.1 O.s.p., § 18 ods.2 písm. d/, § 21 Občianskeho zákonníka konštatovala, že štát ako subjekt občianskoprávných vzťahov, v ktorých môže nadobúdať práva a povinnosti, je potrebné odlišovať od ostatných právnických osôb, organizácií a orgánov štátnej správy, či ústredných alebo miestnych, ktoré vystupujú v občianskoprávných alebo obchodných vzťahoch v mene štátu. Žalobu na vydanie veci mal žalobca smerovať proti Ministerstvu vnútra SR, pretože v žalobe označenému žalovanému z postupu konkrétneho riaditeľstva PZ nevznikla žiadna povinnosť, ani povinnosť vydať vec, ktorá bola zaistená s poukazom na ust. zákona č. 171/1993 Z.z. Žalobcom označená žalovaná nie je v spore pasívne vecne legitimovaným subjektom a žaloba smeruje voči subjektu, ktorý nie je nositeľom právnej povinnosti . Súd namietanú pasívnu legitimitáciu v súvislosti s podanou žalobou o vydanie veci skúmal nedostatočne, keď bez akejkoľvek argumentácie majúcej oporu v zákone uvedenú námietku vyhodnotil ako nedôvodnú, a to i napriek tomu, že podľa 380 ods.2 C.s.p. na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok prihliadne súd aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené.

12. Žalobca v následnom písomnom vyjadrení z 7.2.2019 konštatoval, že odvolanie žalovanej neobsahovalo konkrétny odvolací dôvod podľa 365 C.s.p. a ani vymedzenie rozsahu odvolania (363 C.s.p.). Keďže sa jedná o neodstrániteľné vady , tieto nie je možné zhojiť postupom podľa 373 a nasl. C.s.p.. Žalovaná je nositeľom žalovanej právnej povinnosti od okamihu, ako pominuli dôvody k zaisteniu veci podľa zákona č. 171/1993 Z.z. o policajnom zbore. Žalobca je občanom Českej republiky, majetok mu zaistila organizačná zložka Slovenského štátu (Odbor kriminálnej polície OR PZ v Malackách), ktorá nemá právnu subjektivitu, ale nepochybne jednala menom Slovenskej republiky. V žalobe identifikoval subjekt, ktorý mu jeho majetok zaistil, avšak nie je schopný identifikovať, ktorá konkrétna poverená zložka Slovenského štátu s jeho majetkom momentálne protiprávne nakladá.

13. Odvolací súd po využití postupu upraveného v ust. § 382 C.s.p. (výzvy stranám sporu na vyjadrenie sa k použitiu všeobecne záväzného právneho predpisu, ktoré nebolo pri rozhodovaní súdom prvej inštancie použité), preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (378 ods. 1, § 379, § 380 ods. 1 C.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k nasledujúcim záverom .

14. Podľa § 123 ods.1 C.s.p. podanie je úkon doručený súdu.

15. Podľa § 124 ods.1 C.s.p. každé podanie sa posudzuje podľa jeho obsahu.

16. Podľa § 127 ods. 1 C.s.p. ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie a/ ktorému súdu je určené, b/ kto ho robí, c/ ktorej veci sa týka, d/ čo sa ním sleduje a e/ podpis.

17. Podľa § 363 C.s.p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

18. Podľa § 386 písm. c/ C.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné, alebo d/ nemá náležitosti podľa § 363, ak pre vady odvolania nemožno v odvolacom konaní pokračovať.

19. Z obsahu spisu v danej veci vyplýva, že žalovaná v zákonnej 15 dňovej lehote (§ 362 ods.1 C.s.p.) napadla v podaní zo dňa 10.5.2017 rozsudok súdu prvej inštancie a žiadala, aby odvolací súd predmetný rozsudok zrušil a žalobu v plnom rozsahu zamietol. V odvolaní poukázala na nezákonnosť napadnutého rozhodnutia, keď v priebehu konania tvrdila, že príslušné policajné orgány postupovali v predmetnej veci v súlade s § 21 ods.9 zákona č. 171/1993 Z.z. a predmetná vec mala byť riešená určovacou žalobou, v ktorej žiadny policajný útvar, resp. Ministerstvo vnútra SR nemohli mať postavenie účastníka takéhoto konania. Na vydanie predmetného vozidla si uplatnili právo dva subjekty, a to žalobca ako aj taliansky subjekt. Ak by súd určil vlastníka motorového vozidla, orgány Policajného zboru by následne po doručení takéhoto právoplatného rozsudku určenému vlastníkovi motorové vozidlo vydali. Súd prvej inštancie sa podľa názoru odvolateľky dostatočne nevysporiadal s podstatnou skutočnosťou, že predmetné vozidlo bolo v Českej republike prihlásené do evidencie už dňa 24.9.2012, pritom bolo v Talianskej republike nahlásené ako kradnuté dňa 29.9.2012, t.j. 5 dní po jeho zaevidovaní v Českej republike. Táto skutočnosť výrazne indikuje, že sa jedná o podvodné konanie (poisťovací podvod a pod.), čo potvrdzuje aj skutočnosť, že osoba, ktorá ako majiteľka vozidla krádež nahlásila, mala v

priebehu rokov 2008 - 2013 nahlásiť krádež ďalších štyroch luxusných motorových vozidiel zn. W. XXX, U. X. S., Q. Q. XX Y. X..

20. Ako prvoradé odvolací súd zdôrazňuje, že obsahové náležitosti odvolania sú uvedené v ust. § 127 ods.1 v spojení s § 363 C.s.p. Pokiaľ súd dospeje k záveru, že odvolanie trpí odstrániteľnými vadami, uznesením vyzve odvolateľa na ich odstránenie (§ 373 ods.1 C.s.p.). Vzhľadom na princíp neúplnej apelácie a koncentrácie odvolacieho konania (§ 364, § 365 ods.3 C.s.p.) súd postupuje podľa osobitných pravidiel vo vzťahu k odvolacím dôvodom, ktoré sú podľa § 363 C.s.p. obligatórnou náležitosťou každého odvolania a ktoré zákon taxatívne vymedzuje v § 365 ods.1 C.s.p.. Vychádzajúc z obsahu odvolania (§ 123 ods.1, § 124 ods.1, § 378 ods.1 C.s.p.) má odvolací súd za jednoznačné, že žalovaná ním namietla správnosť právneho posúdenia veci, t.j. v podanom odvolaní uplatnila odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p., a to vzťahu k výroku o veci samej a i vo vzťahu k výroku o trovách konania. Na základe uvedeného sa nestotožnil s argumentáciou žalobcu, ktorý v priebehu odvolacieho konania poukazoval na to, že odvolanie podané žalovanou neobsahuje všetky esenciálne náležitosti, ktoré vyžaduje § 363 C.s.p. a žiadal, aby odvolací súd odvolanie podľa § 386 písm. d/ C.s.p. odmietol.

21. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

22. Súd prvej inštancie v danej právnej veci v otázke právneho posúdenia spornej otázky pasívnej vecnej legitímácie žalovanej dospel k záveru, že „žalobca sa podanou žalobou domáha vydania vozidla, ktoré zadržiava Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Malackách. Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave a ani Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Malackách nemá samostatnú právnu subjektivitu, žalobca preto správne označil žalovaného Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo vnútra SR.“ Prijatú úvahu neodôvodnil ustanoveniami právnych predpisov, ktoré pri posudzovaní námietky o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovanej vzal v úvahu.

23. Odvolací súd zdôrazňuje, že na to, aby sa niekto stal stranou konania, netreba, aby bol účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, o ktorý v konaní ide; stačí ako podá žalobu (v takom prípade sa stáva žalobcom) alebo aby bola proti nemu podaná žaloba (v takom prípade sa stáva žalovaným). Či však bude žalobca v spore úspešný závisí od toho, či žalobca aj žalovaný sú skutočne účastníkmi hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého žalobca vyvodzuje uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je žalobca subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom konania, sa v civilnom procesnom práve používa pojem vecná legitímácia. Vecnú legitímáciu má ten subjekt, komu svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva (aktívna vecná legitímácia), alebo nositeľom subjektívnej povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva (pasívna vecná legitímácia), o ktorých sa v konaní rozhoduje. Skúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (na strane žalobcu), alebo pasívnej (na strane žalovaného), je imanentnou súčasťou súdneho konania (napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2 Cdo 205/2009). Pred preskúmaním uplatňovaného nároku je vždy súd povinný zistiť (a to aj bez námietky strán), či subjekty, ktoré vystupujú ako strany sporu, sú skutočne účastníkmi hmotnoprávneho vzťahu, od ktorého žalobca odvodzuje svoje subjektívne práva. Uvedené platí aj pre odvolacie konanie, v ktorom odvolací súd aj bez námietky odvolateľa je povinný otázku vecnej legitímácie strán posudzovať a zaoberať sa ňou.

24. Podľa § 18 ods.2 písm. d/ Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 24.4.2015, právnickými osobami sú iné subjekty, o ktorých to ustanovuje zákon.

25. Podľa § 21 Občianskeho zákonníka, pokiaľ je účastníkom občianskoprávných vzťahov štát, je právnickou osobou.

26. Podľa § 35 ods.1 zákona č. 575/2001 Z.z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy v znení účinnom do 31.12.2015, ministerstvá a ostatné ústredné orgány štátnej správy sú právnické osoby.

27. Podľa § 21 ods. 4 zákona č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy v znení účinnom do 31.7.2015, rozpočtové organizácie a príspevkové organizácie môžu vo vlastnom mene nadobúdať práva a zaväzovať sa odo dňa svojho zriadenia.

28. Podľa § 4 ods.2 zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore v znení účinnom do 31.12.2015, služby Policajného zboru pôsobia v rámci útvarov Policajného zboru, ktoré zriaďuje a zrušuje minister; zároveň určuje náplň ich činností a vnútornú organizáciu. Minister môže určiť, ktorý útvar Policajného zboru má spôsobilosť byť účastníkom súdneho konania a exekučného konania a samostatne konať pred súdom v rozsahu svojej pôsobnosti. Za útvar Policajného zboru koná pred súdom riaditeľ útvaru alebo ním poverený policajt alebo zamestnanec. Útvary Policajného zboru sú organizované spravidla podľa organizácie súdov.

29. Podľa § 6 ods.1 zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore v znení účinnom do 31.12.2015, Policajný zbor je podriadený ministrom.

30. Podľa § 21 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. o policajnom zbore v znení účinnom v čase zaistenia a uloženia veci do úschovy policajt je oprávnený zaistiť na vykonanie potrebných úkonov vec, ak má podozrenie, že tá súvisí so spáchaním trestného činu alebo priestupku a jej zaistenie je potrebné na zistenie skutkového stavu veci alebo na rozhodnutie orgánu činného v trestnom konaní, alebo na rozhodnutie orgánu v konaní o priestupku alebo ak ide o vec, po ktorej pátra polícia iného štátu. Policajt neodkladne vydá osobe, ktorej bola vec zaistená, potvrdenie o zaistení veci s presným opisom veci, ktorý umožní zaistenú vec identifikovať. Zaistenie veci môže trvať najviac 90 dní, ak tento zákon neustanovuje inak.

31. Podľa § 21 ods. 9 zákona č. 171/1993 Z. z. ak vzniknú pochybnosti o tom, či zaistená vec patrí osobe, ktorej bola zaistená, alebo ak si na zaistenú vec uplatní právo iná osoba, útvar Policajného zboru uloží zaistenú vec do úschovy a písomne to oznámi týmto osobám, pričom im v písomnom oznámení odporučí, aby si v lehote do 60 dní odo dňa doručenia písomného oznámenia uplatnili vlastnícke právo alebo iné právo na zaistenú vec na príslušnom súde. Osoba, ktorá si uplatnila právo na zaistenú vec na súde, je povinná v lehote podľa predchádzajúcej vety oznámiť útvaru Policajného zboru, ktorý zaistenú vec uložil do úschovy, na ktorom súde si toto právo uplatnila. Po rozhodnutí súdu o vrátení zaistej veci oprávnenej osobe je táto povinná uhradiť útvaru Policajného zboru nevyhnutné náklady, ktoré vznikli v súvislosti s jej zaistením a úschovou, ak súd nerozhodne inak. Ak si osoba na príslušnom súde v lehote podľa prvej vety nárok neuplatnila, zaistená vec sa stáva majetkom štátu a útvar Policajného zboru ju neodkladne odovzdá ministerstvu do správy.

32. Podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

33. Predmetom daného konania je žaloba na vydanie veci uplatnená žalobcom podľa § 80 písm. b/ zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej „O.s.p.“) dňa 24. 4.2015. V zmysle ust. § 126 ods.1 Občianskeho zákonníka, žaloba o vydanie veci môže byť úspešná len za splnenia dvoch predpokladov, a to, že žalobca preukáže svoje vlastnícke právo k veci, ktorej vydania sa domáha a ak sa preukáže, že žalovaný mu vec zadržuje neprávom.

34. Z obsahu spisu v danej veci vyplýva, že osobné motorové vozidlo U. R. Q. X,X, H.. N.. XBX XXXX, rok výroby XXXX, Q. O. X. nadobudol žalobca na základe Kúpnej zmluvy zo dňa 12.12.2012. Predmetné motorové vozidlo bolo dňa 15.12.2012 odborom kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Malackách zaistené (§ 21 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z.) z dôvodu zistenia, že vozidlo je v pátraní. Keďže predmetné motorové vozidlo bolo dňa 29.9.2012 nahlásené ako ukradnuté v S. (pričom v Českej republike malo byť prihlásené už 24.9.2012) a vznikli pochybnosti o tom, či zaistené vozidlo patrí osobe, ktorej bolo zaistené (žalobcovi) alebo osobe, ktorá nahlásila krádež, policajný orgán dal podľa § 21 ods. 9 zákona č. 171/1993 Z. z. zaistené vozidlo do úschovy. Následne bolo W. H. W. (žalobcovi) ako aj I. C., W. Q. X. P. X/XX, XXXXX W., S., doručené písomné oznámenie, v ktorom bolo obom odporučené, aby si v lehote 60 dní uplatnili vlastnícke právo na zaistené vozidlo na príslušnom súde vzhľadom k vzniku pochybnosti, že zaistené motorové vozidlo nepatrí osobe, ktorej bolo zaistené

(žalobcovi). "Odporúčanie na uplatnenie vlastníckeho práva" zo dňa 22.1.2013 si žalobca riadne prevzal dňa 23.1.2013. Žalobca sa následnou žalobou doručenou Okresnému súdu Malacký dňa 23.3.2013 domáhal proti Okresnému riaditeľstvu PZ v Malackách vydania rozhodnutia, ktorým by bola žalovanému uložená povinnosť vydať mu predmetné osobné motorové vozidlo. Okresný súd v Malackách uznesením zo dňa 7.11.2013, č. k. 5 C 96/2013-23 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 31.3.2014, č. k. 8 Co 134/2014-32 konanie zastavil z dôvodu, že Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Malackách nemá právnu subjektivitu.

35. Vychádzajúc z uvedeného, odvolací súd pri zaoberaní sa otázkou pasívnej vecnej legitímácie žalovanej, ktorú označil žalobca v žalobe, poukazuje na ust. 21 ods.9 posledná veta zákona č. 171/1993 Z.z. riešiace dôsledok nečinnosti osoby si v lehote do 60 dní odo dňa doručenia písomného oznámenia uplatniť vlastnícke právo alebo iné právo na zaistenú vec na príslušnom súde, v ktorom prípade sa zaistená vec stáva majetkom štátu a útvar Policajného zboru ju neodkladne odovzdá ministerstvu do správy. V posudzovanom prípade síce z vykonaného dokazovania vyplynulo, že takúto žalobu si žalobca v určenej lehote (dňa 23.3.2013) uplatnil na Okresnom súde Malacký, toto konanie však bolo bez meritórneho prejednania veci zastavené uznesením zo dňa 7.11.2013, č. k. 5 C 96/2013-23 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 31.3.2014, č. k. 8 Co 134/2014-32 z dôvodu, že „v žalobe označený žalovaný - Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Malackách nemá právnu subjektivitu, keď právnu subjektivitu na konanie o podanej žalobe má iba Ministerstvo vnútra SR.“ Za stavu, ak v konaní o predmete konania v posudzovanej veci nebolo tvrdené (a ani preukázané) podanie inej žaloby, v ktorej si osoby uplatnili vlastnícke právo alebo iné právo na zaistenú vec na príslušnom súde, bolo v čase podania žaloby žalobcu na vydanie veci podanej dňa 24. 4.2015 na Okresnom súde Bratislava I motorové vozidlo U. R. Q. X,X, H.. N.. XBX XXXX, H. Q. XXXX, Q. O. X. v zmysle 21 ods.9 posledná veta zákona č. 171/1993 Z.z. síce majetkom štátu, avšak v správe Ministerstva vnútra SR, ktoré je právnickou osobou, vystupujúceho v občianskoprávných alebo obchodných vzťahoch samostatne a vo vlastnom mene. Je treba zdôrazniť, že postavenie Ministerstva vnútra SR nemožno zamieňať s postavením Slovenskej republiky, ktorá je v konaní zastúpená Ministerstvom vnútra a je potrebné rozlišovať, kedy štátny orgán koná v mene štátu, od prípadov, kedy koná vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť. Štát je v zásade vecne legitimovaný len vtedy, ak sú na jeho strane vytvorené predpoklady, aby sa stal nositeľom subjektívnych súkromných práv a povinností, t.j. ak to vyplýva priamo z právneho predpisu. V danej veci preto žalobcom označená žalovaná Slovenská republika, Ministerstvo vnútra SR, Pribinova 32, Bratislava nie je nositeľom právnej povinnosti, ktorej uloženia sa žalobca v podanej žalobe domáha.

36. I v prípade, ak by bola žaloba podaná proti pasívne vecne legitimovanému subjektu, nie sú podľa názoru odvolacieho súdu dané podmienky na vyhovieť žalobe. Súd prvej inštancie v rozhodnutí síce konštatoval, že žalobca k predmetnému motorovému vozidlu preukázal svoje vlastnícke právo, opomenul však, že práve vlastnícke právo k motorovému vozidlu je sporné (keďže vlastnícke právo k vozidlu si nárokuje jednak žalobca, ale aj ďalšia osoba, ktorá je príslušníkom S. H.) a za takejto situácie nie je možné ako prejudiciálnu otázku vyriešiť otázku vlastníckeho práva k vozidlu, nakoľko sporovou stranou nebola druhá osoba, ktorá o sebe taktiež tvrdí, že je vlastníkom motorového vozidla a ktorá nemôže produkovať dôkazy za účelom preukázania svojho vlastníckeho práva k vozidlu alebo za účelom vylúčenia vlastníckeho práva žalobcu. Nie je preto možné vozidlo vydať len jednému z nich bez toho, aby v súdnom konaní, vyvolanom medzi domnelými vlastníkmi vozidla (v konaní o určenie vlastníckeho alebo iného práva, v ktorom by žalobca nemusel preukazovať naliehavý právny záujem, keďže by išlo o žalobu v zmysle zákonného zmocnenia) bolo určené, ktorý z nich je vlastníkom motorového vozidla. Pochybnosti o práve k zaistej veci a veci uloženej do úschovy v zmysle § 21 ods.1,9 zákona č. 171/1993 Z.z. totiž neodstraňuje policajný orgán samostatným dokazovaním (viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. 11.2003, sp. zn. 4 Cdo 60/03) a nemôže ich odstrániť ani súd v konaní o vydanie veci, pokiaľ nie je druhou stranou sporu aj druhý domnelý vlastník vozidla. Keďže z obsahu spisu nevyplýva, že k podaniu takejto žaloby došlo a ani to, že dôvody na zaistenie veci a dôvody jej uloženia do úschovy pominuli, nie je možné predmetné vozidlo vydať osobe, ktorej bolo zaistené.

37. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa 388 C.s.p. zmenil tak, že žalobu na vydanie veci ako nedôvodnú zamietol.

38. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods1, § 396 ods. 2 C.s.p. a v konaní úspešnej žalovanej priznal proti neúspešnému žalobcovi plný nárok na náhradu trov konania s tým, že

o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

39. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).